

4. Kas nõukogu raamotsuses 2005/214/JSK, sh selle artiklis 3, sätestatud eesmäärke ja põhimõtteid arvestades kuuluvad täitmisele otsused, mille on otsuse teinud riigi õiguse alusel teinud asutused, mis ei ole kohtud, ning millega pannakse vastutus liikluseeskirjade rikkumise eest isikule, kelle nimele on sõiduk registreeritud, ehk otsused, mille tegemisel tugineti vaid piiriülese sõidukite registreerimisandmete vahetuse käigus saadud andmetele, ilma et selles asjas oleks läbi viidud uurimist, sh välja selgitatud rikkumiste tegelikku toimepanijat?

⁽¹⁾ ELT L 76, lk 16.

⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsus 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikul arutelul (ELT L 81, lk 24).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 6. novembril 2018 – TK versus
Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA**

(Kohtuasi C-708/18)

(2019/C 65/31)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Hageja: TK

Kostja: Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 8 ja 52 ning direktiivi 95/46/EÜ ⁽¹⁾ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 7 punkti f tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline riiklik õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, nimelt seaduse nr 677/2001 artikli 5 lõige 2 ja ANSPDCP (Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, isikuandmete töötlemise riiklik järelevalveasutus) otsuse nr 52/2012 artikkel 6, milles on ette nähtud võimalus kasutada videovalvet inimeste, vara ja väärtuste turvalisuse ja kaitse tagamiseks ning õigustatud huvi korral ilma asjaomase isiku nõusolekuta?
2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 8 ja 52 tuleb tõlgendada nii, et videovalvega õiguste ja vabaduste piiramine järgib proportsionaalsuse põhimõtet, on vajalik ning vastab üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või vajadusele kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi, kui töötleja saab võtta kõnealuse õigustatud huvi kaitsmiseks muid meetmeid?
3. Kas direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 7 punkti f tuleb tõlgendada nii, et vastutava töötleja „õigustatud huvi“ peab töötlemise hetkel olema tõendatav, olemasolev ja tegelik?

4. Kas direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 6 lõike 1 punkti e tuleks tõlgendada nii, et andmete töötlemine (videovalve) on ülemäärane või sobimatu siis, kui töötleja saab võtta kõnealuse õigustatud huvi kaitsmiseks muid meetmeid?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Timișoara (Rumeenia) 14. novembril 2018 – CT versus Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

(Kohtuasi C-716/18)

(2019/C 65/32)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Timișoara

Põhikohtuasja pooled

Apellant: CT

Vastustajad: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin – Serviciul Inspecție Persoane Fizice, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații 1

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellistel asjaoludel nagu käesolevas kohtuvaidluses, kus füüsiline isik tegeleb majandustegevusega, mis seisneb vabakutselisena töötamises ja kinnisasja üürileandmises, saades sellest kestvat tulu, on Euroopa Liidu Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (¹) (avaldatud Euroopa Liidu Teatajas (ELT), L 347, 11.12.2006), artikli 288 [lõike 1] punkti 4 kohaselt nõutav kindla kutsealase tegevuse tuvastamine, mis on põhitegevusala, et kontrollida, kas üürileandmist võib pidada selle abitehinguks, ning kui vastus on jaatav, siis milliste kriteeriumide alusel saab kindlaks teha põhitegevusala, või tuleb [eespool viidatud sätteid] tõlgendada nii, et kogu kutsealane tegevus, mis moodustab sellise füüsilise isiku majandustegevuse, on „põhitegevusala“?
2. Kas juhul kui kinnisasi, mille füüsiline isik on andnud üürile kolmandale isikule, ei ole kasutusel selle isiku ülejäänud majandustegevuse tarbeks ega ole selleks määratud, mistõttu ei saa tuvastada seost [üürileantud kinnisasja] ja selle isiku mitmesugustel kutsealadel töötamise vahel, võimaldavad Euroopa Liidu Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (avaldatud Euroopa Liidu Teatajas (ELT), L 347, 11.12.2006), artikli 288 [lõike 1] punkti 4 sätteid pidada üüritehingut „abitehinguks“, millest tulenevalt see tehing jääb välja selle käibe arvutamisel, millest lähtuvalt kohaldatakse väikeettevõtjatele maksuvabastuse eriskeemi?